

радянського візря, який є виявом системо центричного підходу. Залишаючись на позиціях системоцентристських орієнтацій неможливо очікувати змін в усіх сферах суспільного життя.

Список використаних джерел

1. Гюффе Отфрід Розум і право. Складаві інтеркультурного правового дискурсу. – К. : Альтерпрес, 2003. – 264 с.
2. Верещагин В. Ю. Национальная государственность в условиях глобализации / Ю. В. Верещагин, О. И. Цуканова. – Ростов н/Д. : СКНЦВШ, 2006. – 184 с.

Шутович В. В.,

заступник декана юридичного факультету
ННІЗДН НАВС

ЛЕГАЛІЗАЦІЇ ЗАКОНОДАВЧИХ ІНІЦІАТИВ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ СИСТЕМИ ІНДИВІДУАЛЬНО-ПРАВОВИХ ФІЛЬТРІВ

Процес створення Україною власної правової системи державного управління обумовлюється реальними потребами розвитку суспільства, а також спирається на історичні традиції українського державотворення. Разом з тим, оскільки Україна розташована на європейському континенті, а також беручи до уваги глобальний характер інтеграційних тенденцій правових систем країн Європи, становлення вітчизняної правової системи державного управління не може відбуватися ізольовано. Зважаючи на це, доцільним і надзвичайно важливим є вивчення відповідного досвіду провідних держав світу.

На наш погляд, регламент правової легалізації законодавчих ініціатив повинен бути доповнений розглядом і формуванням системи індивідуально-правових фільтрів. В залежності від змісту і організаційно-соціальних умов функціонування цих фільтрів вони можуть сприяти або ефективній реалізації правових принципів у соціальній практиці, або відмові від застосування правових принципів у соціальній практиці. Таким чином, функція цих фільтрів полягає в "очищенні" державно-управлінських рішень від негативних наслідків дії суб'єктивно нормативних факторів (корупція, домінування приватних чи вузько відомчих інтересів над національними інтересами, протистояння політичних сил та інші негативні моменти), які задаються культурним середовищем, існуючими професійними культурою і практикою. Ефективне функціонування цих фільтрів буде сприяти забезпеченню легітимності державної влади.

Ці "фільтри" працюють на всіх етапах зародження і реалізації політичної волі. На кожному окремому етапі правової легалізації нормативно-правових актів індивідуальні ціннісно-правові фільтри включені у мале коло взаємодії і узгодження формальних організаційно-правових аспектів регламенту із ціннісно-мотиваційними, професійними аспектами, з культурними традиціями, запитами часу та інтересами різних груп в рамках

існуючих схем і алгоритмів професійної діяльності кожної особистості, яка включена у підготовку і прийняття рішень (рис. 1).

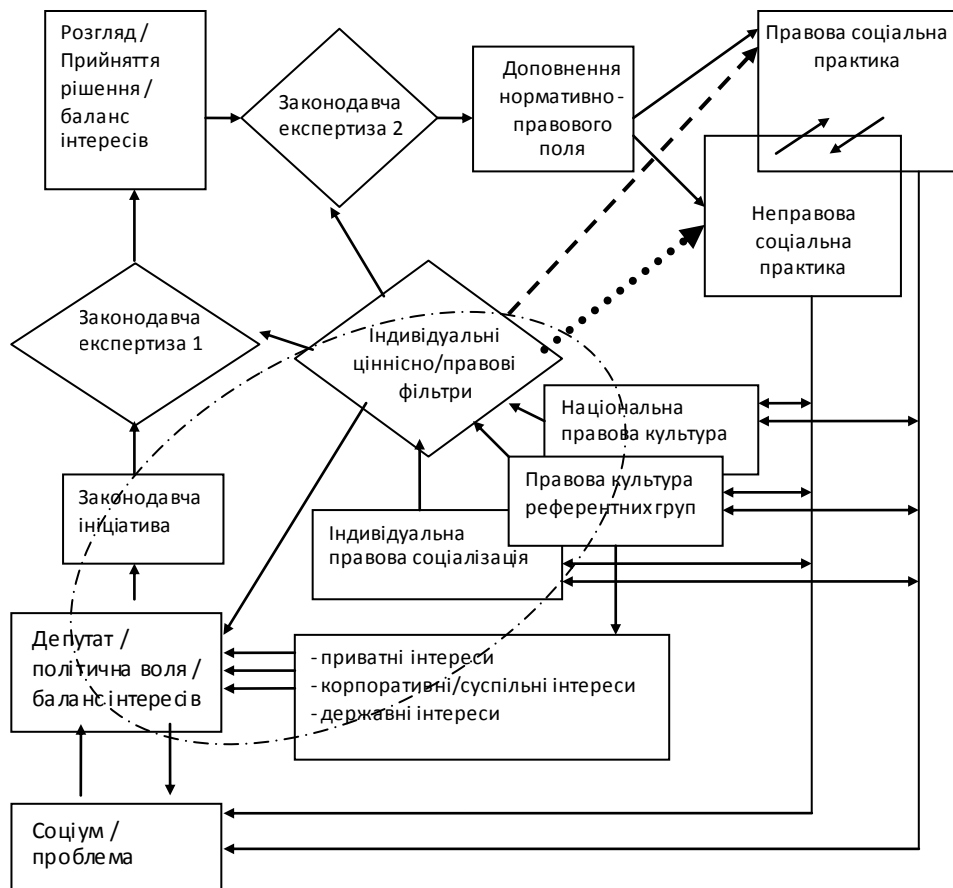

Рис. 1. Схема правової легалізації нормативно-правових актів з врахуванням індивідуальних ціннісно-правових фільтрів

Примітки до рис. 1:

---> - ефективна реалізація правових принципів у соціальній практиці;
> - відмова від застосування правових принципів у соціальній практиці;

—> - управляючі зв'язки;

-----> - мале коло взаємодії регламенту прийняття нормативно-правових актів й індивідуальних ціннісно-правових фільтрів.

Весь цикл регламенту прийняття законодавчо-правових рішень складає велике коло функціонування ціннісно-правових фільтрів.

До засад і завдань реформаторів системи прийняття державно-управлінських рішень належить :

- цілісне включення до складу індивідуальних ціннісно-правових фільтрів принципів справедливості, свободи, рівності та принципу їх єдності;
- пріоритизація цих принципів у ціннісній системі особистості;
- підтримка і забезпечення застосування "нового складу фільтрів" під час оцінювання рішень, що приймаються й законодавчих ініціатив.

За відсутності пріоритетного включення до цих фільтрів перелічених вище принципів правові акти і рішення владних суб'єктів будуть безумовно відображати в основному приватні, кланові, відомчі інтереси на протигагу суспільним і національним інтересам країни. В наслідок цього вони досить легко можуть сприяти створенню нових і продовженню існування старих, традиційних не правових соціальних практик.

Запропонована модель удосконалення організаційно-правових механізмів державного регулювання суспільних відносин сумісна з існуючою загальною схемою регламентна правової легалізації законодавчих ініціатив, яка включає наступні етапи (рис. 1):

- розробка правової ініціативи суб'єктом, який має право на її внесення до відповідного законодавчого органу,
- правова експертиза з боку науково-експертного управління, юридичного відділу тощо,
- прийняття/неприйняття законодавчо-правового акту,
- доопрацювання законодавчо-правового акту,
- правова експертиза,
- затвердження законодавчо-правового акту,
- застосування законодавчо-правового акту органами виконавчої влади.

Верещака О. О.,

студентка КМ-2А курсу юридичного факультету
ННІЗДН НАВС

ЗНАЧЕННЯ ДИСИДЕНТСЬКОГО РУХУ 60–70 РОКІВ ХХ СТОЛІТТЯ В УКРАЇНІ В УСТАНОВЛЕННІ НАЦІОНАЛЬНОГО КОНСТИТУЦІОНАЛІЗМУ

Проблема вивчення запропонованої теми: 1) офіційна заборона дослідження різних аспектів діяльності дисидентів у часі існування СРСР, що спричинило: дифіцит інформації для пізнання історичних процесів становлення незалежної України; 2) малодослідженість теми впливу національної свідомості, національної культури, та світових ідеологічних доктрин, на формування національних конституційних держав, зокрема української; 3) іншою проблемою дослідження значень дисидентського руху 60–70-х рр. є суперечності в ідеології і практиці національного руху опору, які стали однією з причин потрясінь економічного, соціального, культурного,